گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۲۴۰۷۴
سه شنبه ۴ مهر ۱۴۰۲ ۳:۵۹

استارتاپ‌ها در ایران چطور شرکت‌های بزرگ را تهدید می‌کنند؟

در دنیای رقابتی امروز، آنچه شرکت‌های بزرگ را تهدید می‌کند، بیشتر انعطاف و جسارت استارتاپ‌های ایرانی است تا منابع مالی یا فناوری‌های عجیب‌وغریب.

به گزارش پایگاه خبری اکونوآوری باور اشتباهی بین مدیران سنتی ایرانی رایج است: قدرت اقتصادی یا سابقه طولانی، ضامن امنیت آینده سازمان است. اما دوره‌ای فرا رسیده که قواعد بازار با حضور استارتاپ‌های سریع، جوان و ریسک‌پذیر به کل تغییر پیدا کرده است.

در ایران سال‌ها بود که صنایع کلیدی مانند بانکداری، بیمه، دارو و حتی برخی صنایع غذایی تصور می‌کردند بازیگران بازار ثابت‌اند و هیچ تهدیدی سر راه آن‌ها وجود ندارد. اما با ظهور تاکسی‌های اینترنتی، سوپرمارکت‌های آنلاین، فین‌تک‌ها و حتی استارتاپ‌های حوزه سلامت، قواعد عوض شد: خدمات باکیفیت‌تر، تجربه بهتر، قیمت شفاف‌تر و پاسخگویی سریع‌تر.

استارتاپ‌ها نه پول زیاد دارند و نه منابع انسانی فراوان. اما آنچه آن‌ها را در بازار ایران پیروز می‌کند، سرعت تغییر، تصمیم‌گیری فلت، فرهنگ بی‌واسطه و جسارت آزمون و خطا است. بسیاری از بزرگ‌ترین شرکت‌های کشور وقتی متوجه تهدید شدند، حجم قابل توجهی از سهم بازارشان را از دست داده بودند و برای بازگشت مجبور به هزینه‌های گزاف شده‌اند. در پروژه‌های کلینک نوآوری سگال، مرز باریکی بین تهدید و فرصت دیده‌ایم. سازمان بزرگی که نگاهش را عوض کند و استارتاپ‌ها را دشمن نبیند، بلکه به عنوان رقیب فکری بپذیرد، می‌تواند از مسیرهایی مثل سرمایه‌گذاری کورپوریتی (CVC)، نوآوری باز و همکاری‌های فناورانه ارزش‌های جدیدی خلق کند.

مثال‌های موفقی از همین همکاری‌ها وجود دارد: برخی بانک‌های ایرانی با شتاب‌دهنده‌های مالی و استارتاپ‌های پرداخت دیجیتال شریک شده‌اند و محصولاتی تولید کردند که اگر خودشان به تنهایی سراغ آن می‌رفتند، سال‌ها زمان و هزینه می‌برد. نکته نهایی این است که استارتاپ‌ها لزوماً قرار نیست جای غول‌ها را بگیرند؛ اما اگر مدیران بزرگ امروز به قواعد بازی جدید احترام نگذارند و ابزارهای چابک را به سیستم خود تزریق نکنند، همین استارتاپ‌های کوچک، ضربه مهلکی به ساختار بازارشان خواهند زد.

مدیر آینده‌نگر کسی است که با جسارت دل به شراکت، خرید یا سرمایه‌گذاری استراتژیک در اکوسیستم نوآوری بزند. انتظار برای بازگشت روزهای قدیم، سازمان را ویران می‌کند.